

LESSONS IN קונטרס
החלוצ

A TREATISE ON AHAVAS YISRAEL
BY THE REBBE RASHAB

In honor of the director of SIE

Rabbi Shmuly Avtzon.

Much continued hatzlacha.

L.K.

PUBLISHER'S FOREWORD

In the middle of the previous chapter, the Rebbe Rashab pivoted from an abstract, theoretical discussion of how the division that characterizes the realm of evil is sourced in the self-orientation of the *Sefiros* of *Tohu* to a down-to-earth exposition of the strife that could exist among people, how a person can be wedded to his own self-concern to the extent that the very existence of another disturbs him.

He continues that practical focus in this chapter and those that follow, returning to the theme of baseless hatred that he had mentioned at the beginning of the *maamar*. He concentrates his discussion on the theme of *yeshus*, explaining how it can cause a person to view his fellowman negatively for no reason. He will speak disparagingly about another person not because there is any reason to, just because.

One of the litmus tests to see whether one is characterized by such *yeshus* is to see his reaction when something unfortunate happens to his fellow. Will he reach out to help him? Or at the very least, will he feel bad and commiserate with that person?

In such a situation, spiritual bifocals are very important. If such misfortune happens to a person himself, he should know to undergo introspection and find the spiritual cause for his hardship. However, one should not make such calculations regarding another person. On the contrary, he should judge him favorably and feel distress when he suffers adversity. The fact that one doesn't – and how much more so, when he feels gratified because of his fellow's suffering – shows he has fallen prey to the *kelipah* of Midian, which is the source for such *yeshus* and baseless hatred.

Sichos In English

* We will בעז"ה be publishing weekly installments of the maamar. If you would like to receive these texts, contact us via email sichosinenglish@gmail.com or WhatsApp 917-868-6509.

These weekly publications can be sponsored to honor a loved one, a Yortzeit or a simcha by contacting us at [**sichosinenglish@gmail.com**](mailto:sichosinenglish@gmail.com).

ט) והנה זהו ג"כ הסיבה מה שנצמח שנאה בין איש לרעהו בלי שום טעם ודעת, רק שלא יוכל לסבול את רעהו, ומביט עליו רק בעין רעה, עד שנמאס ונבזה בעיניו גם כל הטוב שבו, שמבטל ומבזה את עבודתו של רעהו וקיום התומ"צ שלו כו'. ואע"פ שלא עשה לו שום רעה מעולם, וגם הוא אינו חורש עליו לעשות לו רעה בפו"מ, רק שלבבו אינו שלם עמו, בלא טעם ודעת כו'. וז"ש³⁸ אמרו אחיכם

— 9 —

In the previous chapter, the Rebbe Rashab explained how *yeshus* can lead to division, friction, and strife. In this chapter, he develops that theme, outlining the extent to which such negative feelings can spiral.

והנה זהו גם כן הסבה מה שנצמח שנאה בין איש לרעהו בלי שום טעם ודעת This *yeshus* is also the cause of the hatred which springs up between one man and his fellow for no reason at all,

רק שלא יוכל לקבול את רעהו merely because one cannot tolerate another person

ומביט עליו רק בעין רעה and only views him negatively,

עד שנמאס ונבזה בעיניו גם כל הטוב שבו, despising and denigrating even the good that the other possesses.¹

שמבטל ומבזה את עבודתו של רעהו וקיום התורה ומצוות שלו כו'. He will negate and denigrate that person's Divine service and his fulfillment of Torah and *mitzvos*

ואף על פי שלא עשה לו שום רעה מעולם although that person has never caused him any harm.

וגם הוא אינו חורש עליו לעשות לו רעה בפעל ממש It is not that he actually plans to harm the other person;

רק שלבבו אינו שלם עמו בלא טעם ודעת כו'. it is only that his heart is not at ease with the other person for no reason whatsoever.

1. See *Maamarei Admur HaEmtza'i, Bamidbar*, Vol. 5, p. 1744., where many of the concepts discussed in this chapter are mentioned.

שונאים כו', שאחיהם המה שונאים. דאח הוא ל' חיבור³⁹, והיינו גם כשאין דבר המפריד ביניהם כלל, ולכן נק' אחים, ל' אחות וחבור, ומ"מ הם שונאים, בלי שום טעם ודעת, רק מפני שאינו יכול לסובלו כו'. וממילא אינו שמח בשלותו ובטובתו, ולהיפך, ישמח בלבבו ביסוריו ח"ו ר"ל, ועכ"פ לא יצטער ע"ז. אשר באמת צריכים

וזהו שכתוב אמרו, This is alluded to in the phrase,² "Your brothers, those who hate you, have said...",

שאחיהם המה שונאים. one's own brothers become his enemies.

To explain the above phrase:

דאח הוא לשון חבור, The Hebrew word for brother (אח) also has the connotation "join." Thus, the phrase is referring to people who,

והיינו גם כשאין דבר המפריד ביניהם כלל, even though they do not have anything at all separating one from the other –

ולכן נקראים אחים לשון אחות וחבור, and therefore are called "brothers," implying that they are bonded and connected –

ומכל מקום הם שונאים בלי שום טעם ודעת, still hate each other without reason,

רק מפני שאינו יכול לסבלו כו'. merely because they cannot tolerate each other.³

וממילא אינו שמח בשלותו ובטובתו, As a matter of course, such a person does not rejoice when his fellow prospers and benefits.

ולהפך ישמח בלבו ב'סוריו חס ושלום רחמנא לצלן, Conversely, he secretly rejoices at the other's suffering, Heaven forbid,

ועל כל פנים לא יצטער על זה. or, at the very least, he is not troubled by it.

2. Yeshayahu 66:5.

3. In *Maamarei Admur HaEmtza'i, Bamidbar, loc. cit.*, the Mittler Rebbe explains that the inner discomfort that one person causes another can exist among people with close ties; their families even intermarry. Nevertheless, the very fact that the other exists can cause a person to feel strained.

להצטער על יסורי זולתו יותר מיסורי עצמו ר"ל, כי על עצמו יכול למצוא חשבון שמגיע' לו היסורים, ח"ו, מפני מעשיו הלא טובים, וכמא' רז"ל⁴⁰ אם רואה אדם שיסורים באים עליו יפשפש במעשיו כו', וכשיפשפש באמת ודאי ימצא, או יתלה בעון ביטול תורה כו', וממילא לא יצטער עליהם, אדרבה, יקבלם באהבה, שזה תיקון לנפשו כו'. אבל על זולתו אינו יכול לעשות חשבונות כאלו, כי צריך לחשוב שבודאי

אֲשֶׁר בְּאַמַּת צָרִיכִים In truth, one should feel more anguish at some-
לְהִצָּטֵעַר עַל יִסּוּרֵי one else's suffering than at one's own, Heaven
זולתו יותר מיסורי forbid.
עצמו רחמנא לצלן.

כִּי עַל עֲצָמוֹ יְכוּל לְמַצּוֹא In one's own case, one can always undertake a pro-
חֶשְׁבוֹן שְׂמִיגֵעִים לוֹ cess of introspection and by searching his soul find
הַיִּסּוּרִים חֹס וְשָׁלוֹם מִפְּנֵי a legitimate explanation why, G-d forbid, he
מַעֲשָׂיו הֵלֵא טוֹבִים, deserves suffering because of his misdeeds.

וּכְמָאֵמַר רַז"ל אִם רוֹאֶה As our Sages declared,⁴ "If one sees that suffer-
אָדָם שִׁיִּסּוּרִים בָּאִים עָלָיו ing is coming upon him, he should examine his
יִפְשֹׁפֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו כו'. deeds."

וּכְשִׁיפְשֹׁפֵשׁ בְּאַמַּת If one honestly searches, he will surely find a
וְדָאֵי יִמָּצֵא reason for his misfortune.

אוּ יִתְּלֶה בְּעוֹן And if no reason can be found, he can, as our Sages
בְּטוֹל תּוֹרָה כו', explain,² attribute the misfortune to his neglect of
Torah study.⁵

וּמִמִּילָא לֹא יִצְטַעַר עָלֵיהֶם, Consequently, since he realizes the cause, he will not
feel anguish for the misfortune he suffers.

אֲדַרְבֵּה יִקְבֹּלֻם בְּאַהֲבָה Quite the contrary, since this suffering rectifies his
שְׁזֶה תִּקּוֹן לְנַפְשׁוֹ כו'. soul, he will accept it with love.

אֲכַל עַל זולתו אינו יכול However, such calculations cannot be made con-
לַעֲשׂוֹת חֶשְׁבוֹנוֹת כְּאֵלוֹ cerning another's suffering. In no way, should one
assume that the other person has sinned.

4. Berachos 5a.

5. Since the obligation to study Torah is constant, every person can be seen as negligent in the observance of this obligation in some way.

הוא טוב בכל פרט, ולא ידון מעצמו על זולתו, כי בודאי הוא יותר טוב ממנו, וצריך לדון את כל אדם לכף זכות כו'.⁴¹ וממילא צריך להצטער מאד על צרת חבירו ויסוריו ר"ל, ויבקש רחמים עליו כו'. (ואם יודע באמת אשר לא טוב הוא, יגלה למוסר אזנו בינו לבין עצמו, ויוכיחו על מעשיו הלא טובים, שעי"ז ישוב אל הוי' וירחמהו⁴², ושב חרון אפו ממנו כו'.⁴³) אבל כשאינו מצטער, וכ"ש ששמח ע"ז, הר"ז מצד שנאתו

כי צריך להשוב שבודאי
הוא טוב בכל פרט, Instead, one must assume that certainly the other person is good in every respect.

ולא ידון מעצמו על זולתו One should not view others in terms of one's own experience,

כי בודאי הוא יותר טוב
ממנו וצריך לדון את כל
אדם לכף זכות כו'. for one must judge every man favorably⁶ and believe that he is surely better than oneself.

וממילא צריך להצטער
מאד על צרת חבירו
ויסוריו רחמנא לצלן Hence, one ought to be deeply distressed by the suffering of one's fellow,

ויבקש רחמים עליו כו'. and entreat G-d to show him mercy.

(ואם יודע באמת
אשר לא טוב הוא (If one knows for a fact that his fellow has failings,⁷

יגלה למוסר אזנו
בינו לבין עצמו he should tell him so in private

ויוכיחו על מעשיו
הלא טובים and admonish him for his misdeeds.

שעל ידי זה ישוב אל
הוי' וירחמהו ושבו
חרון אפו ממנו כו').⁹ Through this, one "will return to G-d and He will have compassion upon him,"⁸ and turn His anger away from him.)⁹

אבל כשאינו מצטער However, when one does not commiserate,

6. Cf. Avos 1:6.

7. Literally, the words the *maamar* uses mean, "is not good."

8. Yeshayahu 55:7.

9. Cf. II Divrei HaYamim 29:10.

אליו, ששונא אותו חנם על לא דבר כו'.

קיצור. שנאת חנם מביא שאינו משתתף בשמחת חברו ובצער. ליסורי עצמו יכול למצוא טעם, משא"כ לשל חברו, שצריך לדונו לכף זכות.

וְכַל שֶׁכֵּן שֶׁשָּׂמַח עַל זֶה and even more so if he feels gratified because of another's suffering,
 הָרִי זֶה מְצַד שְׂנֵאתוֹ אֵלָיו his feelings are motivated by hatred to that person;
 שֶׁשּׁוֹנֵא אוֹתוֹ חֲנָם he hates him for no reason at all.
 עַל לֹא דָבָר כּו'.

קצור. Summary:

שְׂנֵאת חֲנָם מְבִיא שְׂאִינוֹ Baseless hatred prevents one from partaking of
 מְשִׁתֵּתֵף בְּשִׂמְחַת the joy or sorrow one's fellow feels.
 חֲבֵרוֹ וּבְצָעָרוֹ.
 לְיִסּוּרֵי עֲצָמוֹ יָכוֹל An explanation can be found for one's own
 לְמִצּוֹא טַעַם suffering,
 מֵה שְׂאִין כֵּן לְשַׁל חֲבֵרוֹ but not for one's fellow's suffering,
 שְׂצָרִיךְ לְדוֹנוֹ לְכָף זְכוּת. since we must judge others favorably.

(38) ישע"י סו, ה.

(39) ראה מתנות כהונה לקה"ר פ"ד, יג (הובא באוה"ת שה"ש ח"ב ע' תקנב. ע' תקנו. סה"מ תרכ"ו ע' רכה. תרכ"ט ע' קכו. תר"ל ע' רסט). לקו"ת ר"פ בהר (לח, סע"ג). ובכ"מ.

(40) ברכות ה, א.

(41) ראה אבות פ"א מ"ו.

(42) ישע"י נה, ז.

(43) ע"פ ירמ" ד, ח.

💡 POINTS TO PONDER 💡

♦ **Brothers Who Hate**

Some times the biggest interpersonal issues are with those closest to us. How do we like the people we love?

♦ **Stop Projecting**

What does chassidus say about projecting my own issues onto others?

♦ *What insight can you glean from Heichaltzu chapter 9?*

